

N:r 5.

Ansvarig utgivare:
P. WALDENSTRÖM

Den 8 mars 1910

Pris pr år:
På posten kr. 1.30
På Expeditionen • 1.25

69 årg.

Innehåll: Hedningarnes medarvingeskap med Israel, av P. W. — Till ledning vid bibelstudium och bibelsamtal, av P. W. — Den kristna församlingen, 4, av P. W. — Tag korset, av G. W. — Ett liv i Gud, av G. W. — Svar på brev, av P. W. — En Påminnelse. — Så skall det gå till, av P. W. — Hur går det nu? av P. W. — För de arbetslösa, av K. J. Gustafsson. — Verksamheten bland de dövstumma. — De gå hem, av K. J. Gustafsson. — Från redaktion och expedition. — Från verksamhetsfältet. — Skulden betald. — Från Amerika. — Rättelse. — För söndagskolan: Textutredningar av J. B. Gauffin. — Reseturer och annonser.

Hedningarnes medarvingeskap med Israel.*

Hedningarne äro medarvingar och höra till samma kropp och äro meddelaktiga i löftet i Kristus Jesus genom evangelium. Ef. 3: 6.

Aposteln Paulus brukar på många ställen ordet *hemlighet*. Därmed menar han, såsom vi förut sagt, sådant, som ingen människa av sitt eget förstånd kan utgrunda eller leta sig till, om jag så må säga, utan som måste meddelas henne genom gudomlig uppenbarelse.

Att det finnes en Gud, det känna vi sålunda allenast genom gudomlig uppenbarelse. Att denne Gud är kärleken, det är en hemlighet, som vi allenast genom gudomlig uppenbarelse kunna lära känna. Hedningarna, som genom den gudomliga uppenbarelsen i naturen lärt känna, att det finnes en Gud, ha dock aldrig genom denna uppenbarelse kunnat komma till den insikten, att denne Gud är kärlek. Detta har måst uppenbaras för oss från himmelen genom den enfödde Sonen. Genom honom är nåden och sanningen kommen. I Gamla Testamentets skrifter finna vi mycket om Guds

nåd. Men den nådens *fullhet* ha vi icke uppenbarad där. I det gammaltestamentliga ordet ha vi också många strålar av den gudomliga sanningens sol. Men solen själv, den *fullkomliga* sanningen, sådan den är kommen genom Jesus Kristus, finnes icke där. Israels profeter visste och förstodo, att Gud älskade Israel och hade en särskild omsorg om Israel, men att Guds nåd och kärlek sträckte sig utan åtskillnad *till hela världen*, det förstodo de icke.

I Gamla Testamentet visste man om Guds nåd, Guds barmhärtighet, Guds trohet o. s. v. mot Israel. Men *hednafolken* framstodo för Israels barn såsom av Gud förkastade, såsom ett folk, som Gud icke bara för tillfället utan för alltid lät gå sina egna vägar till förtappelse. De skulle aldrig få del eller lott i det Guds rike, som genom profeterna var lovat åt Israels folk. Detta var så uppenbart för judafolket, att det förekom dem såsom en besynnerlig och högst farlig villfarelse, när Jesus och apostlarna började predika frälsning även för hedningarna. Ja, vi veta, huru till och med aposteln Petrus tvekade att gå in till Kornelius och predika evangelium för honom, emedan han var en hedning. Det behövdes en särskild Guds uppenbarelse att förmå honom därtill. Och när några hedningar i Antiokia blevo troende, kommo kristna från Jerusalem och sade, att de icke kunde bli frälsta, därest de icke läto omskära sig och

* Vid dessa betraktelser följes den översättning av Nya Testamentet och Psaltaren, som utgivits av lektor P. Waldenström (textupplagan).

hölle Mose lag. Detta väckte sådan oro, att apostlarne och församlingens äldste i Jerusalem måste hålla ett särskilt möte för att rannsaka, hur det kunde vara med denna sak (Apg. 15). De voro själva icke vissa därpå. Men sedan mötet var hållet, visste de, hur det förhöll sig. Så fördold var emellertid denna hemlighet i den första kristna tiden, att aposteln Paulus icke av något missförhållande i församlingen hade så stora bekymmer som därav, att de judekristna ständigt sökte föra de hedningkristna in under Mose lag, föregivande att de icke på annat sätt kunde bli frälsta.

Denna hemlighet om hedningarnes frälsning var nu *uppenbarad* för apostlarne. Det var icke genom spekulerande, som de kommit därhän, utan genom särskild gudomlig uppenbarelse. Aposteln Paulus hade fått en alldeles särskild klarhet däri framför de övriga apostlarne. Han behövde det också, emedan han var särskilt kallad att vara hedningarnas apostel. Vi kunna därför vara fullkomligt vissa på sanningen av det, som han säger härom. Vi kunna därom säga: Så har Gud talat.

Hemligheten, som aposteln Paulus här talar om, var nu den, att hedningarna voro *medarvingar*, nämligen medarvingar med judarne till den eviga frälsning, som Gud lovat sitt folk i Messias rike.

Det talas rätt ofta i Nya Testamentet om de troendes arvingeskap. Aposteln Paulus säger, att de äro Guds arvingar och medarvingar med Kristus. När en jude en gång kom till Kristus för att få veta, hur han skulle bli salig, frågade han: Gode mästare, vad skall göra för att få *ärva* evigt liv?

Arv är något, som tillkommer barn efter deras föräldrar. Såsom nu barnen ärva sina föräldrar här på jorden, så skola Guds barn ärva Gud, ärva med Kristus, ärva med varandra. Arv kommer icke av gärningar, så att det ena barnet skulle för sina gärningars skull ha större andel i arvet än det andra. Arvet beror *allenast* på barnskap. Om det ena barnet varit mer lydigt och snällt, starkare och friskare, det andra däremot klenare och sjukligare eller slarvigare och olydigare; om det ena barnet är fullvuxet, så att det kanske väsentligen bidragit till föräldrahemmets välstånd, medan det yngsta barnet ännu ligger i vaggan och icke kunnat göra annat än besvär — det kommer allt på ett ut. Arvet skall delas lika. Det skall icke heta: »Du, som bidragit till husets förmögenhet, du skall ha mer; du som ligger i vaggan och endast förorsakat besvär och kostnader, du skall ha minst.» Ingalunda. *Lön* kan en fader giva sina barn, när de göra sig förtjänta därav. Men när det kommer därtill, att arvet skall delas, då är det icke fråga om lön eller förtjänst eller gärningar, utan då är det bara fråga om barnskap. Låt oss komma ihåg det!

Nu voro Israels barn i första hand arvingar till Guds rike. De kallas därför också av Frälsaren för rikets barn (Matt. 8: 12). Men barn och arvingar i sann mening voro de endast under den förutsättning, att de icke blott voro medlemmar av det lekamliga Israel utan ock vandrade i fotspåren av den tro, som fader Abraham hade. Endast då voro de det Guds Israel (Gal. 6: 16), som löftet om Guds rike tillhörde. Men om så var, då kunde även hedningar på samma grund bli medlemmar av Guds Israel. Den lekamliga härstamningen från

Abraham var en bisak. Huvudsaken var, att de voro troende såsom Abraham. Men en sådan lära ville judarne icke höra talas om. Den förbittrade dem. Även de *troende* judarne hade svårt att fatta den. Och dock var den sann.

Men voro nu de troende hedningarna medlemmar av Guds Israel, så voro de naturligtvis arvingar till Guds rike och medarvingar med de troende judarne. Det är ju en enkel slutledning.

Detta är även för oss en härlig sak. Ty vi äro också av naturen hedningar. Men evangelium har genom Guds nåd kommit till oss och dragit oss till Kristus, så att vi genom tron på honom blivit Guds barn och Guds arvingar samt Kristi medarvingar — arvingar till Guds rike med all dess härlighet, när det kommer. Gud har välsignat oss med all andlig välsignelse i det himmelska i Kristus Jesus (Ef. 1: 3).

Men det finnes ännu många och stora hednafolk, som aldrig hört detta evangelium. Deras antal belöper sig kanske till nio eller tio hundra millioner, vilka vandra i hedendomens allra djupaste mörker, tillbedja avskvärda avgudar och veta intet om den rätte Guden eller om vägen till honom, att de må vinna frälsning. Hela deras liv är ett liv av synd och last, av ångest och förfäran. Det är sådant, att vi icke kunna göra oss någon riktig föreställning därom. Det djupaste elände, vi kunna skåda i vår egen omgivning, är intet att tala om, det är att akta för intet i jämförelse med det elände, i vilket hednavärlden ligger.

Och nu sträcka hedningarna ut sina händer och ropa till oss: »Kommen hitöver och hjälpen oss! Vi hålla på att förgås; sänden oss en beta av livets bröd!» Men icke allenast det, utan Herren Jesus sträcker ut sina händer och säger: »Gån och hjälpen dem! Dröjen icke; tiden är kort härefter; köpen tillfället.»

Kom ihåg, vad du själv har fått. Du härstammar också från hedningar. Dina förfäder ha levat i samma mörker, som dessa hedningar ännu leva i. Men du har fått evangeliets ljus. Du har blivit född på nytt, du har blivit medarvinge med Guds folk till Messias rike och all dess härlighet. Käre, hjälp, hjälp dem, som ännu stå utanför!

Aposteln Paulus säger, att han var en gäldenär både till judar och hedningar, både till visa och ovisa. Och så äro även vi. Frälsarens ord stå där alltjämt manande: Gån ut i hela världen och gören alla folk till mina lärjungar, döpa dem till Faderns, Sonens och den helige Andes namn, lärande dem hålla allt det jag har eder befallt. Det budet är nu snart två tusen år gammalt, men det står där ännu ropande oavlåtligt till oss, till var och en ibland oss, och uppfordrande oss att svara. Vill du lyda? Vill du göra det? Bor Kristi kärlek i ditt hjärta, så att du vill göra något, så att du vill offra något, så att du vill offra dig själv för att fullborda detta bud? Vad svarar du? Vad har du hittills gjort och vad gör du?

Herre, vår Gud, giv oss din helige Ande! Giv oss tro. Giv oss kraft. Giv oss kärlek!

P. W.

Rom. 9: 4—8.*

v. 4. *Vilka äro israeliter*, d. v. s. härstamma ifrån Jakob. Abrahams son Isak hade tvenne söner, Jakob och Esau. Jakob var den, som fick namnet Israel, och från honom härstammade Guds förbundsfolk, under det att Esaus avkomlingar, som ju även härstammade från Abraham, blevo av Gud förkastade.

Aposteln framhåller, vilka förmåner israeliterna hade. Dem tillhörde *barnskapet*, de voro av Gud särskilt utkorade såsom Guds egendomsfolk. Läs 2 Mos. 4: 22 f., 19: 5, 5 Mos. 14: 1, 32: 6, Os. 11: 1. De voro rikets barn, som Frälsaren säger i Matt. 8: 12. Att flertalet av dem voro otrogna, det kunde icke göra Guds trohet om intet eller förminska värdet av de förmåner, med vilka Gud hade benådat dem. Detta bör lära även oss att besinna storheten av de andliga förmåner, med vilka Gud benådat de kristna folken framför hednafolken. Att de särskilda medlemmarne av dessa folk leva i otro, det är en beklaglig sanning, men det förminskar icke värdet av de nämnda nådegåvorna. Visst är också, att den inre missionen bland de kristna folken har viktiga anknytningspunkter för sin verksamhet just i dessa nådegåvor.

Dem tillhörde även *härligheten*. Under ökenvandringen visade Gud på ett härligt sätt sin närhet uti molnstoden och eldstoden, ävensom över förbundsarken. Läs därom 2 Mos. 24: 16, 40: 34 f., 3 Mos. 16: 2, 1 Kon. 8: 10 f., Hes. 1: 28, Ebr. 9: 5. Även fastän israeliterna voro otrogna och olydiga, förblev Gud trofast.

Dem tillhörde vidare *förbunden*, d. v. s. de förbund, som Gud vid särskilda tillfällen hade ingått först med patriarkerna och sedan med hela folket. Läs därom 1 Mos. 17: 2, 4: 7—19, 2 Mos. 19: 5, Es. 55: 3.

Dem tillhörde vidare *lagstiftningen*. De hedniska folken hade ingen Guds lag, men en sådan ägde israeliterna. De kristna folken äga något mycket mera, nämligen evangeliet.

Vidare ägde israeliterna *den av Gud själv förordnade gudstjänsten* eller gudsdyrkan. Detta var en ofantlig förmån framför hednafolken, som voro försänkta uti avgudereri. Må även vi besinna den utomordentligt stora förmån, som de kristna folken hava i den kristna gudstjänsten, låt vara, att flertalet av deras medlemmar icke fråga efter densamma eller endast på ett skrymtaktigt sätt deltaga däri.

Dem tillhörde vidare *löftena om Messias och hans rike*. I främsta rummet voro judarne utkorade till att arva frälsning i Guds rike.

v. 5. Dem tillhörde vidare *fäderna*. De gamla troende patriarkerna Abraham, Isak och Jakob. Och vad mera var, från israelitiska folket *härstammade Kristus*

* Vid dessa uppsatser följes den översättning av Nya Testamentet och Psaltaren, som utgivits av lektor P. Waldenström (textupplagan).

efter kött, d. v. s. i lekamlig måtto. Att Kristus är född av det folket, är den största ära, som Gud någonsin bevisat ett folk. Även vi berömma oss av de stormän, som äro framgångna ur vårt folk. Det är en ära för svenska folket att hava haft alla dessa stora konungar, hjältar, vetenskapsmän o. s. v., som vår historia omnämner. Men den äran, att Kristus är född inom Israels folk, överglänsar all annan. Må även vi lära att rätt värdera alla de nådeförmåner, som vårt folk har. Därav skall hos oss uppväckas och stärkas en sann och sund nationell känsla.

Han som är Gud över allting. Dessa ord kunna antingen syfta på Kristus själv eller på Gud. I den meningen uppfattas de också av nästan samtliga de äldre kyrkofäderna. Om detta är apostelns mening, så är detta ställe utan tvivel det starkaste uttryck för Kristi gudom, som Nya Testamentet innehåller. Men orden kunna också fattas om den himmelske Fadern. När Paulus tänker på alla de företräden, varmed Gud benådat Israel, så kan han icke annat än utbrista: Han, som är Gud över allting, vare välsignad i evighet. Det är omöjligt att avgöra, vilkendera uppfattningen, som är den riktigaste. De giva en sann mening bägge två.

v. 6. Aposteln visar nu, att Israels närvarande förkastelse icke strider emot Guds löften, ifall man fattar dessa rätt. Liksom ville han säga: Vad jag nu yttrat, är icke så att förstå, som om Guds ord skulle hava blivit om intet. Läs 4 Mos. 23: 19, 1 Sam. 15: 29, Tit. 1: 2. Med Guds ord menar aposteln här de löften, som Gud givit åt Israel om den eviga frälsningen. Vad Gud här talat, kan naturligtvis icke bliva om intet. Men saken är den, att icke alla äro israeliter i sann mening, för det att de härstamma från Israel eller Jakob. Jämför Rom. 2: 28 f., Gal. 6: 16. Löftet till Israel såsom folk står nog fast, och det skall visserligen gå i fullbordan. Men många, som härstamma från Israel, höra icke till det Israel, som löftet gäller. På många ställen i Gamla Testamentet förklarar nämligen Gud uttryckligt, att de åt fäderna givna löfterna skola gå i uppfyllelse på deras efterkommande endast under den förutsättning, att de å sin sida hålla förbundet och sålunda vandra i fädernas fotspår. 2 Mos. 19: 5, 26: 14 f., Ps. 25: 10, 103: 17 f.

Aposteln är angelägen att visa, att med Guds Israel menas icke de, som allenast lekamligen härstamma ifrån patriarken Jakob, utan de som vandra i fotspåren av den tro, som Abraham hade. Läs Gal. 4: 21—30.

v. 7. Abrahams barn i sann mening är man icke, därför att man lekamligen härstammar ifrån Abraham. Löftet till Abraham i 1 Mos. 21: 12 lyder: *I Isak skall säd kallas åt dig*. Om Abrahams lekamliga barn i allmänhet utgjorde den Abrahams säd, som löftet åsyftade, då skulle även Ismael, som också var Abrahams son, hava räknats till Abrahams säd. Detsamma vore då även förhållandet med Esau, vilken var Isaks son likasåväl som Jakob.

v. 8. *De som äro köttets barn*, därmed syftar aposteln på Ismael, emedan denna rätt och slätt genom naturlig avlelse härstammade ifrån Abraham. Isak däremot var löftets barn, emedan hans födelse var fullbordan av ett gudomligt löfte. Den i 1 Mos. 21: 12 ut-

talade förkastelsen av Ismael och utkorelsen av Isak visar, säger aposteln, att icke köttets barn utan *löftets* barn räknas till den säd, som löftet om välsignelse gäller. Detta vill med andra ord säga: icke de judar, som blott genom naturlig avlelse härstamma ifrån Abraham, utan endast de judar, som äro födda efter löftet, äro de Abrahams barn, som barnskapet av Gud tillhör. Judarnes berömmelse av att allesammans vara Guds barn i sann mening och vissa om evig frälsning i Guds rike, är allenast en tom fantasi. Till den säd, som barnskapet tillhör, räknas inga andra judar än de, som *andligen äro av löftet födda genom tron.*

Att för övrigt Paulus här endast talar om judar och icke om hedningar synes av sammanhanget. Men det har sin betydelse och tillämpning även på de hedning-kristna folk, vilka i viss mening kunna kallas Guds folk för de stora nådeförmåner, med vilka Gud begåvat dem. Trots alla deras förmåner, trots att de hava Guds ord, dopet, nattvarden o. s. v., äro endast de medlemmar av dessa folk, som i sanning tro på Kristus, att räkna till den säd, som löftet om frälsning gäller.

P. W.

Den kristna församlingen.

5.

»Men», säger någon igen, »det bleve dock omöjligt att till ett förena *alla* troende på en plats; alltid skulle somliga komma att stå utanför; och så vore församlingen icke en kristen församling, eftersom den icke omfattade *alla* kristna på platsen.» Nej, det är icke rätt talat. När en församling *hade rum för alla på Kristus troende*, så att den icke från sig utestängde någon av Kristi lemman utan endast de otrogna, så vore den i alla fall till hela sitt väsen en kristen församling, och denna dess egenskap kunde naturligtvis icke göras om intet därigenom, att några troende ställde sig på sidan om henne och bildade ett eget parti. Om t. ex. de pauliske i Korint hade trätt ut ur den kristna församlingen och bildat en egen församling, så hade man där fått en *paulisk* församling *jämte* den *kristna* församlingen. Den senare hade icke därigenom upphört att vara Kristi församling, och den pauliska församlingen hade icke blivit Kristi församling för det, att flertalet av dess medlemmar voro troende på Kristus.

»Men det är omöjligt», säger man, »att få en församling att hålla tillsamman i längden blott på den grund, att hennes medlemmar äro troende på Kristus, då ibland dem råda en mängd olika meningar.» Svar: först och främst finnes det ingen församling, vare sig luthersk, baptistisk, metodistisk eller annan, inom vilken icke *en mängd olika meningar* äro rådande. Men dessa olika meningar hindra dem icke att hålla ihop. Varför skulle då icke detsamma kunna äga rum med en i nytestamentlig mening *kristen* församling? För det andra *har* det funnits och *finnes* församlingar, som äro byggda endast på den grunden, att deras medlemmar äro troende på Kristus. *Alla de apostoliska församlingarna*

voru sådana. Och de hava bevisat sig kunna hålla ihop trots många olika meningar. »Ja, huru länge?» säger du. Svar: så länge kärleken varit rådande inom dem. »Men sedan då?» Jo, när kärleken förkolnat, så är församlingen död, och vad hjälper det då att med mänskliga bekännelseskriter försöka att hålla ihop liket? — Men för det tredje: *om* det är omöjligt att sammanhålla en församling på den grunden, att dess medlemmar äro troende, så låtom oss då öppet och ärligt säga ifrån, att *en kristen församling i nytestamentlig mening är en omöjlighet!* Icke hjälper man saken med det, att man giver *titeln* »kristen församling» åt sådana föreningar av kristna, som ändå icke *äro* kristna församlingar. Man förbättrar icke en sak genom att giva den ett orätt namn. Det enda man därmed uträttar är, att man förvillar och bedrager både sig själv och andra.

Ordet »sekt» kommer av ett latinskt ord, som betyder skära. Sekt är därför varje parti, som skär sönder Kristi församling, och det är just, vad som sker, när man gör vissa läroåskådningar till söndrande skiljemurar mellan kristna och kristna. Alltså: den församling, i vilken det icke finnes rum för alla, som äro i Kristus, den är en *sekt* och ingen kristen församling, även om *alla* dess medlemmar äro levande kristna samt i *allt övrigt* inrätta sig såsom en kristen församling.

Häremot strider naturligtvis icke, att en församling på en plats delas, när den vuxit ut i medlemsantal så, eller de lokala förhållandena äro sådana, att ett verkligt församlingsliv och en fruktbarande församlingsvård alltför mycket försvåras. Tvärt om äro sådana delningar att rekommendra, så snart man ser, att det för församlingslivet skulle vara ändamålsenligt, och de ekonomiska förhållandena icke lägga hinder i vägen. Huvudsaken är, att var och en av de nya smärre församlingarna behåller den kristna församlingens karaktär att inom sitt område vara ett sant uttryck för de heligas samfund, d. v. s. en församling av kristna på den grund, att de äro kristna och ingenting annat.

P. W.

Tag korset.

Tag korset och gå i den korsfästes spår
Och följ uti lydnad, varhelst som han går;
Hans väg har ju blivit de kristtrognas stig,
En himmelens kungsväg för dig och för mig.

G. W.

Ett liv i Gud.

Ett liv i Gud, åt honom vigd,
Ett liv, som Herren Kristi är likt,
Hur vore det ej störst av allt
Att leva såom Gud befallt
I stilla lydnad för de bud,
Som skänktes oss av kärleks Gud.

G. W.

Svar på brev.

Att de troende kunna vara av olika tankar i många andliga frågor, det är icke allenast möjligt, utan erfarenheten visar, att det också är vanligt. Detta hindrar dock icke, att de kunna, den ene såväl som den andre, vara uppriktigt gudfruktiga kristna. Ja ofta kan väl hända, att en, som har en felaktig läromening, är mer uppriktig och from än den, som har den riktigare. Det är därför av synnerlig vikt, att de olika läromeningarna icke få störa det broderliga förhållandet mellan dem, som i alla fall leva i samma dyrbara tro på Herren Kristus.

Det var en gång en kyrkoherde, som sade till d:r Fjellstedt: »Jag tycker bättre om en andligen död lutheran än en troende baptist.» Därpå svarade Fjellstedt: »Dock vill jag hellre komma till himlen som baptist än fara till helvetet som lutheran.» Och det var ett mycket förståndigt svar.

När detta medgives, och icke bara medgives, utan även med all kraft inskärpes, så bör man dock icke därav låta förleda sig att mena, att det är likgiltigt, vad man i de särskilda lärostyckena tror, antingen det är sant eller falskt. Tvärtom böra vi med all kraft sträva för att tränga in i och rätt uppfatta bibelns lära i alla stycken. Endast på det sättet skall det bli möjligt för församlingen att en gång komma till den enhet i tron och i Guds sons kunskap, till en fullkommen man, till Kristi fullhets åldersmätt, varom aposteln talar i Ef. 4: 13. Så länge man är vacklande i uppfattningen av läran, så kommer man att såsom omyndiga barn kastas och kringdrivas av varje lärdomsväder (Ef. 4: 14), vilket också erfarenheten vittnar.

Låt oss taga en bild från de borgerliga förhållandena. Vi veta, huru på det borgerliga området råda olika och varandra motsatta meningar. Detta hindrar dock icke, att alla parterna kunna vara lika goda fosterlandsvänner. Skall ett fridsamt samarbete till fosterlandets väl bli möjligt, så måste de olika parterna lära sig förstå och erkänna detta. Men det hindrar icke, att det är en plikt för varje god medborgare att försöka komma till en riktig uppfattning av de borgerliga förhållandenas krav, ty det är alls icke likgiltigt, huruvida uppfattningen i dessa stycken är riktig eller oriktig.

Vad nu angår frågan om dopet, så veta alla, att jag av själ och hjärta är barndöpare. Jag ser i dopet icke allenast ett bekännelse-tecken eller en lydnadsgärning, utan ett nådemedel, ty så framställes det på *vart enda ställe i Nya Testamentet, som talar om dopets betydelse*. Att emot detta anföra Johannes Döparens dop är oriktigt. Detta dop var nämligen *ett helt annat dop än Kristi dop*. Johannes dop skedde icke till Faderns, Sonens och den helige Andes namn. Det *saknade således just det, som är det väsentliga i det kristna dopet*. För övrigt ber jag att få hänvisa till min skrift: »Dop och barndop», och jag vill verkligen rekommendera den till *allvarligt studium*. Där upptagas alla ställen i Nya Testamentet, som handla om dopet, och där genomgås barndopets historia under den äldsta kristna tiden med tillräcklig fullständighet.

För några dagar sedan mottog jag från en broder ett brev med följande fråga, som avhandlats i ett bibelsamtal:

»Kan en, som tror på Jesus, emotstå synden med samma resultat, när de bliva frestade, som Jesus, då det heter om honom, att han var en människa som vi och varit frestad i allting, dock utan synd. Eller kan icke den förste Adam, innan han syndade, likställas mera med den andre Adam Jesus Kristus uti detta.»

Med anledning härav kom jag att tänka på, huru lätt man i bibelsamtal kan komma in på onyttiga spörsmål. Till sådana synes mig ovanstående fråga höra. Och de göra ofta bibelsamtalen ofruktbara. De påviska skriftläraerne, de s. k. skolastikerna, sysslade med många sådana frågor, t. ex. denna: »Huru skulle det ha gått, om Adam icke hade smakat på äpplet, som Eva räckte honom?» Låtom oss icke vid våra bibelsamtal likna dem utan i stället inskränka oss till sådant, som kan befordra syndakännedom, tro, gudaktighet samt föra oss in i den heliga skrift. Därför skulle den där frågan ha formulerats t. ex. så här: »Vad skola vi göra för att erhålla den kraft, att vi kunna såsom Herren Jesus övervinna i alla frestelser?» Det hade givit ämne för ett verkligen uppbyggligt bibelsamtal.

En troende hustru skriver och frågar: »Hur skall en troende hustru, som har en ogudaktig man, handla, då hon önskar och längtar efter att få ingå i församlingen på platsen och längtar därefter år från år men är af sin man på det strängaste förbjuden, ja t. o. m. förbjuden att få bevista de troendes små enskilda möten, vilket är så behövt för det andliga livet?»

Det är nog många troende hustrur, som äro i samma belägenhet. Därför begär hon svar i Pietisten. Jag vill till svar berätta följande händelse:

Det var en hustru, som på samma sätt var förbjuden av sin man att delta i de troendes sammankomster. Då hon icke kunde lyda, blev han till slut så brutal, att han sade: »Går du nu, så stänger jag porten, och du kommer icke in, när du kommer hem.» Hon svarade: »Jag vill annars vara dig i allt undergiven, men i denna sak *kan* jag icke lyda.» Hon gick. Det blev ett förfärligt väder på kvällen. Rätt sent kom hon hem. Porten var stängd. Mannen hörde henne bulta. Nej, nu skall hon få stå där och erfara, att jag haft allvar med mina ord, tänkte han. Efter åtskilliga bultningar vart det tyst. Då blev han rädd. Han sprang ut. Hon var borta. Han sprang för att söka henne. När han gick förbi en lada, fick han höra hennes röst och hennes snyftningar. Hon bad. Och hon bad för honom. Det blef honom för mycket. Han gick hastigt in, föll henne om halsen och grät och bad med henne. Det var vändpunkten i hans liv. Sedan voro de lyckliga i Gud bägge två. Hon var en av dem, som för Herrens skull »miste» sin man, men fick honom »hundrafaldig» igen.

P. W.

För de arbetslösa

skulle jag nu gärna vilja skriva några ord. Det är egentligen ett särskilt slag av arbetslösa, det är de *andligen* arbetslösa och modlösa. Många sådana finnas. Medan missionsarbetet växer och vidgas, synas åtskilliga icke ha något, som särskilt intresserar dem, och för vilket de vilja bära ansvar.

Vi ville till dem ställa Herrens fråga: Varför stån i fåfanga på torget? Du svarar kanske: Vad skola vi göra? Jo, hjälp oss att sprida Pietisten.

För närvarande utgives Pietisten i en upplaga av omkring 10 tusen exemplar. Det är med icke liten glädje vi tänka därpå. Om 2—3 personer läsa den i varje hem, där den finnes, så tala vi på det sättet till 20—30 tusen personer. Men detta antal bör lätt kunna fördubblas före den 1 april, om man kan få en enda person i var och en av de församlingar, som tillhöra Sv. Missionsförbundet, att röra på sig och arbeta så, som man arbetar, när man älskar sitt arbete.

Det gives stora, stora sträckor av landet, där det finnes mycket gott rum för kristliga tidningar. Men tidningen måste uppsöka dem. Hör mitt råd, du som vill göra något gott. Stanna icke vid att lysa på, att du tar emot prenumeration, utan gå själv en, två eller tre mil utomkring din bostad in åt landet. Då skall du få se, hur många vackra byar och torp och rödmålade stugor där finnas. Du skall ock i många av dem träffa människor, som ha en innerlig längtan efter något annat än jord och skog samt även rum för en kristlig tidning. När du hunnit så långt, kan du med hopp om framgång rekommendera Pietisten och våra andra tidningar.

Om du visste, hur oerhört mycket, som gives ut i vårt land för skadlig läsning, om du anade, hur stor skada läsningen härav gör vårt folk, skulle du få mycket mod och icke giva dig någon ro, förr än du på 100 ställen försökt och på 10 lyckats att tränga in med en kristlig tidning.

Vi vända oss med dessa rader icke i första hand till våra ofta överansträngda predikanter. De göra nog, vad de kunna. Men vi vända oss till sådana, som ha ledighet för tidningsspridning. *Hjälp oss du denna gång!* Skaffa en eller tio prenumeranter och bed sedan hela året för de hem, där dina exemplar göra besök. Och du skall få erfara, vilken glädje och välsignelse det skall skapa åt dig. Av egen erfarenhet vet jag, att du skall ha lön för din möda.

Som exempel på, att det icke är fåfängt att arbeta, skall jag nämna, att jag känner till en liten kristlig veckotidning i landet, som icke har hälften så stora resurser och icke är hälften så gammal som Pietisten. I ett samhälle var det en troende man, som tog denna tidnings spridning som ett slags gudstjänst. Och när han blev sjuk, så att han själv icke kunde förrätta den tjänsten, synes han ha lämnat den åt en annan ungefär, som när en fader förtror ett viktigt arbete eller uppdrag åt sin son. Som en följd av dessa mäns arbete har den tidningen nu uppmot *två hundra* prenumeranter i det lilla fabrikssamhället.

Det är icke alla predikanter, som nå så många män-

niskor] varje vecka som dessa män med sina tidnings exemplar.

I går sade en vän till mig: »Folk läser så litet nu.» Jag är av en annan mening. Jag vet, att människor läsa *mycket* nu. Och om de icke läsa annat, så läsa de tidningar. Få de icke goda tidskrifter, så läsa de dåliga. Se, huru ivriga och envisa de äro, som sprida dålig läsning. De äro som blodiglar. Skulle då vi vara mindre ivriga i att sprida god läsning?

»Skulle icke den missionsförening, som du tillhör, kunna taga ännu 10 ex. av Pietisten?» frågade jag föreståndaren i en församling. »Jo, det kunna vi visst», svarade han glatt.

Om du gör, vad du kan, för spridningen, så skola vi göra, vad vi kunna, för innehållet. I alla händelser är det min innerliga önskan, att Herren om var och en ibland oss må kunna säga: Vad han kunde, det gjorde han.

K. J. Gustafsson.

Verksamheten bland de dövstumma.

Såsom våra vänner känna till, har Svenska Missionsförbundet sedan några år tillbaka även verksamhet ibland vårt lands dövstumma. Först blev för denna mission antagen dövstummemissionären *P. Alfr. Person*, som förut i ganska många år ägnat sig åt dylik verksamhet. Några år senare kallade också Missionsförbundet predikant *C. Nilsson* såsom biträde i detta arbete, dels för att vid offentliga möten tjäna såsom tolk åt Person, dels för att på egen hand verka bland de dövstumma. Han är nämligen sedan många år tillbaka förtrogen med deras tysta språk. Han har också i flera år, innan han blev kallad av Missionsförbundet till detta arbete, verkat bland de dövstumma.

Under de första åren av Missionsförbundets arbete bland de dövstumma ha dessa våra bröder följts åt, hållit en stor del offentliga möten, till vilka även andra än dövstumma haft tillträde. Detta hava vi gjort med särskild beräkning att bland våra vänner göra verksamheten känd, på samma gång som det gives tillfälle att få lära känna dessa våra bröder. Då vi nu delvis nått detta syfte, har missionsutskottet enligt styrelsens uppdrag ordnat denna verksamhet på så sätt, att bröderna Person och Nilsson numera i huvudsak resa var för sig för att genom husbesök och personliga samtal med de dövstumma komma dem närmare. Båda äro, som synes av resturerna i vår tidning, ute i verksamhet. Vi hava också från dem erhållit rätt uppmuntrande meddelanden med hänsyn till verksamheten bland de dövstumma. Dessa våra vanlottade bröder och systrar hälsa dem med stor glädje välkomna. Och man blir förvånad över, att det finnes så många dövstumma i vårt land. Sammanlagt torde de uppgå till omkring 6,000.

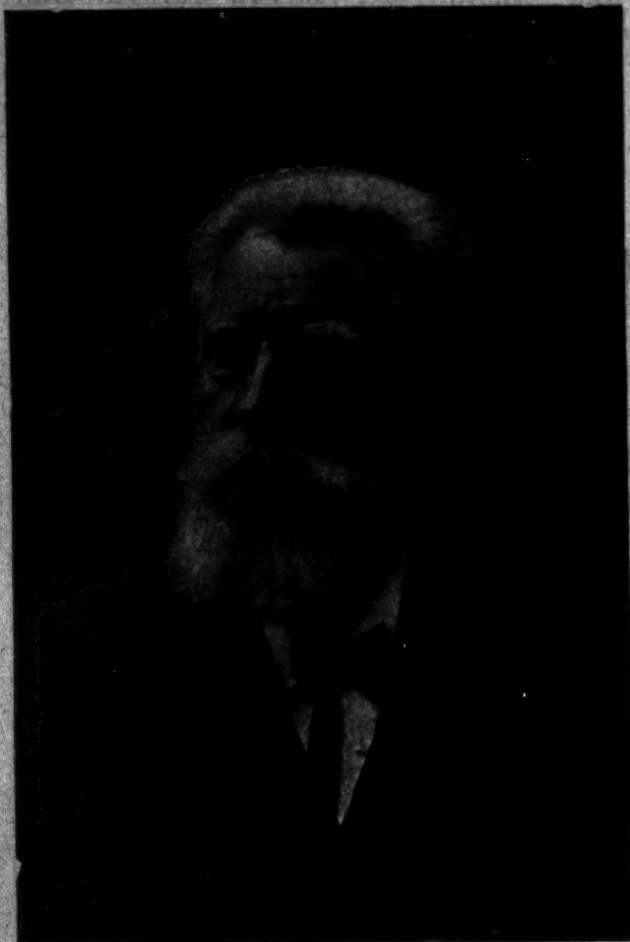
Vår avsikt med detta har varit att fästa uppmärksamheten på dessa våra två bröders arbete och uppmäna till förbön för dem och för de dövstumma. Vi äro också tacksamma för all den hjälp och det stöd, som de

kunna få på de platser, till vilka de komma, med hänsyn till anordnandet av möten för de dövstumma. Må Herren rikligen välsigna även denna del av vår verksamhet!

De gå hem

den ene efter den andre av de käre, gamle missionsvännerna, som voro med vid den fria inre missionens början i vårt land. »Dagen han är dock aldrig så lång, att icke dess afton skall stunda.»

Söndagen den 27 februari spreds i Stockholm den överraskande underrättelsen, att grosshandlaren Gustaf Jonsson avlidit dagen förut. Visserligen hade han hunnit

Gustaf Jonsson.

till ganska hög ålder, men han var nyss ibland oss. Han var på fredagen inne på Sv. Missionsförbundets expedition för att rådgöra med vår ordförande om ett testamente. På lördag förmiddag deltog han i en textutredning, till vilken några predikanter samlats i hans hem. Sedan var han ute och gick med en av dessa. Hos sin måg drack han kaffe vid 4-tiden. Därifrån kom han hem omk. kl. 5 e. m. Då var han alldeles kry. Där-

efter arbetade han till kl. omkr. tio med räkenskaper. Omkring kl. 1/2 11 gick in i sitt sovrum och lade sig. En stund därefter hörde hans hustru honom hosta. Hon gick in för att höra, om han behövde någon hjälp. Då hade han stigit upp ur sin säng och stod på golvet. Hon bad honom lägga sig för att icke bli förkyld. »Ja, om jag kan», svarade han. Sedan slog han ihop händerna, såg uppåt och utropade: »Herre Jesus, kommer du nu? Inte trodde jag, att du skulle komma så snart. O, du min trofaste, dyre förlossare, kommer du redan nu?» Efter en kvarts timme var dödsarbetet slut och hans jordeliv ändat. Dödsorsaken var hjärtförslamning. Så har då med honom åter bortgått en av de gamle veteranerna i den fria andliga rörelsen i huvudstaden.

Gustaf Jonsson föddes 1841 i Stenslanda by av Täfvelsås socken i Kronobergs län, där hans fader var lantbrukare. Vid 17 års ålder kom han till Stockholm, »med två tomma händer».

Men Herren välsignade honom rikligen både i andligt och lekamligt avseende. Han började snart ett nitiskt arbete för Herren och missionens sak. Vid denna tid hade den frikyrkliga rörelsen ej några egna predikolokaler i huvudstaden. Men Jonsson anordnade tillsammans med smedsmästaren A. J. Holmstedt och några andra för Kristi rikets sak nitälskande män sammankomster på olika ställen i staden. Hos dessa män uppstod ock snart tanken att bilda en förening. Jonsson, Holmstedt, skollärare Grönstedt och fabrikör J. Isaksson beslöto nu att förhyra teaterlokalen Valhalla. Det var 1869. De lyckades sedan att intressera 20 andra personer för planen, och året därpå bildades Lutherska missionsföreningen. Jonsson var alltså en av grundläggarna till Lut. missionsföreningen. Han invaldes genast i dess styrelse och har sedan allttjämt tillhört densamma med undantag av ett par år. En längre tid var han vice ordförande.

Jonsson har oförtrutet och troget ägnat sig åt den förening, vars bildande han varit med om, samt varit mycket arbetsam och varmt intresserad för dess verksamhet, en verksamhet vars storartade utveckling han säkert icke vid dess början kunnat drömma om.

Han var med ända till slutet. Hans plats i kyrkan stod sällan tom. Även den sista söndagen, han levde, var han med om gudstjänsten i Immanuelskyrkan.

Men Jonsson intresserade sig icke allenast för missionsverksamheten i huvudstaden. På Viksberg, i närheten av Södertälje, där han bodde om somrarna, byggde han ett bönehus. Det var om detta bönehus det testamente handlade, som han dagen före sin död rådgjorde med vår ordförande om. Men han kom även ihåg sin hembygd i Kronobergs län i Småland. Han inköpte för den skull för några år sedan en gård i Täfvelsås socken för missionens räkning, på det att missionsverksamhet måtte kunna bedrivas där bland hans kära i hembygden. När han några dagar före sin död var inne på Sv. Missionsförbundets expedition, talade vi ock om att resa till Täfvelsås för att hålla ett möte tillsammans där. Men han fick gå hem innan vi hunno utföra denna vår plan. Så går det ofta med oss människor.

Den avlidne sörjes närmast av maka, fru Selma Jonsson, f. Carlsson, med vilken han varit förenad i äktenskap sedan 1876 och haft 5 barn, av vilka två leva. Utom hans närmaste står en stor vänkrets sörjande, och inom huvudstadens missionskretsar skall den nitiske och trogne kämpen för Guds rike bevaras i tack- samt minne.

Må de gamle kämparnes bortgång mana oss, som äro kvar, att icke allenast allvarligt tänka på vår beredelse för evigheten och vår hemfärd utan ock hjälpa oss att bli så samvetsgranna, så skyndsamma och ihärdiga som möjligt i det arbete, som de lämnat efter sig, vilket vi övertagit och som vi i vår tur snart skola lämna mer eller mindre försummat eller väl skött åt andra.

K. J. Gustafsson.

Med glädje och hänförelse. | Herr Holmstedt, en av de fyra, som tillsammans med den nu hemgångne Gustaf Jonsson först hyrde Valhalla till predikolokal här i Stockholm har omtalat, huru glada de voro, då de med arbete och möda hade fått lokalen litet rengjord och fått in några bockar och plankor till sittplatser. Och de, som voro med i den tiden veta, hur det då var. Men vi ha samma härliga verk att utföra och samme store och gode Gud att tjäna. Vi ha mångdubbel anledning till glädje och hänförelse, mot vad dessa våra föregångare hade, när vi se, huru utomordentligt Herrens verk gått framåt sedan den tiden, då de togo de första stegen.

Måtte våra närmaste efterträdare komma att minnas oss, såsom de där gjorde Herrens verk med glädje!

Bidragen till årsberättelsen och matrikeln. | Vi erinra härmed våra arbetare om *bidragen till årsberättelsen*. De skola vara insända till expeditionen *senast den 1 april*. Men ju förr vi kunna erhålla dem, desto bättre.

Likasa vilja vi vänligen erinra ordförandena i församlingarna att till distriktsföreståndarne insända uppgifterna för detta års *matrikel*.

Välgjort | Var och en vet, att det är ett nöje att se **ett välgjort arbete.** Och då vi veta, att våra vänner gärna vilja glädja oss, så vilja vi nämna, att om de, som skriva för matrikeln eller årsberättelsen eller skriva adresser eller något annat, skriva tydligt och väl, så skaffa de oss glädje och spara oss mycket onödigt arbete på expeditionen, där arbetet ständigt växer och väl räcker till. Och de få då själva den glädjen att se den rätta siffran eller adressen införd på det rätta stället. Somliga skriva sina namn så, att de äro hart när oläsliga, och det vållar ofta ledsamma misstag.

Noterna till den nya söndagsskolsångboken. | På grund av många förfrågningar, som nästan dagligen ingå till expeditionen rörande musiken till »Svensk Söndagsskolsångbok», vilja vi ännu en gång meddela, att den visserligen nu är under fullt arbete, men att det icke finnes någon utsikt till att få den färdig förrän längre fram på våren eller försommaren. Vi skola i god tid lämna uppgift, när den väntas vara färdig.

God läsning. | Vi angävo i en liten notis i förra n:ret, att man genom att rekvirera lösnummer av tidningen Barnavännen kunde skaffa god läsning till utdelning bland både äldre och yngre. Många ha uppmärksammat detta och rekvirerat ex. av nämnda tidning. Men vi ha ännu rik tillgång på lösa n:r av denna goda tidning. Likasa av Missionsförbundet och Pietisten. Till sjukhus

och fattighus sända vi gärna några exemplar gratis, då adress uppgives.

Bibelkvinnors utbildning. | Förlidet års generalkonferens beslöt att till instundande sommar anordna en två månaders kurs på Missionsskolan för unga kvinnor, som vilja ägna sig åt hemmissionens stora arbete såsom församlingstjänarinnor. Men nu kan denna plan icke utföras, enär en del justeringsarbeten på skolan måste företagas under sommarferierna. Styrelsen planerar därför nu en kurs till nästa vinter på vilohemmet i Rättvik. Så fort programmet för denna kurs blir fastställt, skola vi meddela därom.

Styrelsens sammanträde. | Missionsförbundets styrelse håller nytt sammanträde den 6 och 7 april för att behandla en del av de ärenden, som skola föreläggas konferensen. Vi vilja fästa våra församlingars uppmärksamhet härpå, så att de, som eventuellt ha några ärenden att förelägga styrelsen, må bli i tillfälle att insända dem i tid.

Bibelkurser i Kronobergs län. | Under februari månad höll skollärare K. A. Ekdahl en bibelkurs med omkring ett dussin ungdomar. Sedan den blev slut, kom han ej längre än till Moheda. Där fick han gå av tåget för att i Hössjö fortsätta med en annan kurs för en ännu större skara. Med tacksamhet ha våra kronobergare mottagit hans undervisning, och han borde få tid att hålla en kurs i varje socken i hela länet.

Utrymmet är knappt. | Med glädje mottaga vi *korta* meddelanden om verksamheten i landet. Och vi förvånas över de insamlingar, som göras, och känna oss värmda och uppmuntrade av de framgångar, som våra vänner ha haft. Men stundom rymmas ej alla goda underrättelser, som vi få in för avdelningen »Från verksamhetsfältet», och därför måste de stå över. Vi hoppas, att våra missionsvänner och meddelare ha tålmod härmed.

Mikaeliförsamlingen i Stockholm hade den 28 febr. anordnat avskedsfest för sin föreståndare, predikant Ossian Johansson, som nu avflyttat till Odensala. Mikaelisalen, Riddaregatan 38, där festen hölls, hade på ett tilltalande sätt dekorerats med flaggor och växter.

Festen var mycket hjärtlig och stämningsfull och vittnade om, att predikant Johansson varit den lilla församlingen till icke liten uppmuntran och hjälp, under den korta tid han tjänat densamma.

Predikanten och föreståndaren O. Frank vid Tranås Missionsförening har för flera månader sedan uppsagt sin plats till den 1 april nu i vår.

Det är mellan 6 och 7 år, sedan Frank tillträdde denna sin plats. Om nu inga hinder lägga sig i vägen, så är det hans mening att upptaga verksamheten i Härjedalen kommande vår.

Härjedalen torde vara en av de fattigaste provinserna i landet. Därtill äro missionsvännerna få och vitt spridda. Men det är Franks förhoppning att kunna bliva de spridda trosvännerna till någon nytta och uppmuntran, ja, att möjligen bliva ett medel till att nya orter må öppnas för evangelium, och Herren vinna härliga segrar bland både äldre och yngre.

Predikant A. Gustafsson från Lima i Dalarne har erhållit och antagit kallelse att bliva Strömsholms och Kolbäcks friförsamlingars predikant och föreståndare efter pred. K. M. Mattsson. Tillträdet sker den 1 april.

Väckelsens vindar. *Från Limhamn* meddelas, att rätt många där kommit till Kristus under denna vinter. Söndagen den 13 februari intogos 15 nya medlemmar i friförsamlingen. Lördagen den 19 februari hade en av dessa nyomvända och hans hustru inbjudit församlingen, ungdomsföreningen, juniorföreningen och de nyomvända till ett samkväm. Det är skönt, när Herren får frälsa, behålla och i sin tjänst använda människor.

Årsmöten.

Kronobergs läns Missionsförening höll sitt årsmöte i Missionskapellet i Växjö den 5 och 6 februari. Många ombud deltog i konferensen och mycket folk besökte det offentliga mötet. Styrelsen beviljades ansvarsfrihet för det gångna året och uppemot 2,000 kr. voro som kassabehållning kvar för verksamheten under 1910.

Bland de predikanter, som uppträdde vid mötet, voro missionssekreterare W. Sjöholm, missionär Tonér, distriktsföreståndare Waldén och en pastor Andersson från Amerika, som för närvarande verkar i Markaryd.

Örnsköldsviks Brödräfsamling höll sitt årsmöte den 11 febr. Av års- och revisionsberättelsen framgick, att verksamheten gått framåt. Under året ha 38 nya medlemmar, mest ungdom, ingått i församlingen. Medlemsantalet är 123. Inkomster och utgifter hava belöpt sig till kr. 5,097: 33, varav kr. 575: 96 komma på verksamheten i Gluped.

Bland utgiftsposterna märkas kr. 553: 20 till Sv. Missionsförbundet och kr. 500, som genom ungdomsföreningen insamlats för avbetalande av skulden på kyrkan.

Offentligt årsmöte hölls på söndagen den 13, då pred. Ahnlund från Umeå medverkade.

Skurups Missionsförening höll sitt årsmöte den 13 febr. Föreningen räknar vid årsskiftet 35 medlemmar. Under senare delen av året erhöill den sin första ordinarie predikant, Bäckström, vilken ock nu valdes till församlingsföreståndare.

Inkomsterna hava under året uppgått till kronor 3,582: 28 och utgifterna till kr. 3,536: 63, därav till Skånes missionssällskap kr. 370: 41 och till Sv. Mis-

sionsförbundet kr. 335: 37. Styrelsen erhöill full och tacksam ansvarsfrihet och omvaldes.

Ockelbo Friförsamling höll sitt årsmöte sönd. den 6 febr. Till föreståndare valdes pred. J. Brandel och till vice föreståndare C. J. Andersson. Vid företaget styrelseval återvaldes den gamla styrelsen.

Medlemsantalet vid årsskiftet var 353. Räkenskaperna balanserade på kr. 4,760: 74 för den inre missionen och kr. 1,116: 83 för Sv. Missionsförbundets yttre mission.

Mötet, som var talrikt besökt, var från början till slut prägladt av en mycket fridsam och broderlig stämning.

Dala-Floda Missionsförening höll sitt årsmöte den 30 januari. Herren har välsignat föreningen, och den består nu av 24 medlemmar.

Inkomsterna under 1909 ha uppgått till kr. 695: 53. Av dessa hava kr. 124 lämnats till yttre missionen, kr. 227 ha använts för predikoverksamheten, och kassabehållningen vid årets slut var kr. 310.

Föreningen har missionshuset tillsammans med Ev. Fosterlandsstiftelsens vänner på platsen. Ingen skuld finnes på detsamma.

Umeå Brödräfsamling hade sitt enskilda årsmöte fredagen den 11 februari. Av styrelsens berättelse framgick, att verksamheten under det gångna året varit framgångsrik. Samarbetet mellan församlingen och ungdomsföreningen har ock varit det allra bästa. Föreningens medlemsantal vid årsmötet var 78. Kassaredegörelsen utvisade, att inkomster och utgifter under verksamhetsåret balanserat med kr. 3,989: 22. Under samma tid har avbetalts å kapellets skuld kr. 1,000.

Gustafsbergs Kristna Friförsamling höll årsmöte lördagen den 19 och årsfest söndagen den 20 febr. under tacksamhet till Gud.

De flesta av de förut fungerande församlingstjänarne och tjänarinnorna omvaldes och flera måste tillsättas på grund av verksamhetens tillväxt.

Under året hava 46 medlemmar intagits. Det är det högsta antal, som något år anslutit sig till församlingen på platsen. Hela medlemsantalet utgör nu 180.

I ungdomsföreningen hava 51 personer välkomnats, och räknar densamma nu 110 medlemmar.

För verksamhetens bedrivande har insamlats kr. 4,191, varav kr. 251 anslagits till Svenska Missionsförbundets mission, kr. 87 till pastor John Hedbergs verksamhet och kr. 44 till predikanternas pensionsfond.

Ungdomsföreningen underhåller en skolgosse i Kongo med kr. 50.

Alnö Brödräfsamling firade söndagen den 20 febr. sitt 29:de årsmöte under stor tillslutning av såväl medlemmar som inbjudna.

Mötet inleddes av församlingens mångårige predikant, M. Nyberg, genom ett innehållsrikt anförande med ledning av Jer. 31: 21: »Sätt upp vägmarken för dig, res åt dig vägvisare», varefter vidtog ett varmt och innerligt bönemöte.

Års- och revisionsberättelsen upplästes. Därav framgick, att församlingen under året ökats med 7 nya medlemmar, vadan dess medlemsantal vid årets slut var 147.

För verksamhetens bedrivande hade under året insamlats kr. 2,029: 33, varav till Svenska Missionsförbundet utbetalats kr. 363: 85.

Mariestads Missionsförening höll den 25 februari sitt årsmöte. Verksamheten under året har uppehållits av föreningens egna predikanter jämte ett stort antal predikande bröder, som kommit på tillfälliga besök, bland vilka en och annan stannat och talat dag efter dag 1 å 2 veckor. Här har således blivit mycket predikat, och jag vill tillägga: även mycket bedit, vilket sistnämnda inte är det minst viktiga. Predikan utan bön är som ragn utan värme. Det må ragna huru mycket som helst under vintern, så alstrar det likväl ingen växtlighet. Så är ock den predikan värdelös och blir utan frukt, som inte kommer från ett hjärta, som är förtroligt med Gud och går över läppar, som icke äro helgade genom träget samtalande med den Helige och som mottages utan bön.

*Reijmyre Kristliga Ungdomsförening** firade lördagen och söndagen den 19 och 20 sistl. februari sitt årsmöte under stor tillslutning av ungdom och äldre.

Goda, lärorika, väckande ungdomstal och predikningar höllos båda dagarna av predikanterna E. Pettersson fr. Söderköping, samt P. E. Klint fr. Norrköping. God sång och musik utfördes av ungdomsföreningens medlemmar.

Sala Stads Missionsförening hade sin årsfest den 27 febr. Den var talrikt besökt och präglades av en mycket god ande. Inkomster och utgifter hava balanserat på kr. 12,327: 07. Till Svenska Missionsförbundet har lämnats kr. 1,066: 50. Medlemsantalet, som förra året var 276, har ökats till 292.

Östergötlands Söndagsskolförbund har utsänt sin årsberättelse för 1909. Detta förbund har 146 söndagsskolor, 461 lärare och lärarinnor och 7,199 barn. För det sist gångna året har förbundet haft kr. 1,957: 95 i inkomster och för verksamheten utgivit kr. 1,641: 75. Kassabehållningen vid årets slut var kr. 316: 20.

Immanuelskyrkans i Stockholm Ungdomskrets avhöll sitt årsmöte söndagen den 27 februari.

Red. Aug. Bohman inledde mötet med att läsa Dav. 125 psalm och i anslutning till densamma erinra om Guds godhet under året, som gått.

Av revisionsberättelsen framgick, att inkomster och utgifter balanserat på en summa av kr. 3,930: 32.

"Skulden betald."

Från Mariestads meddelas:

Vi ha länge med längtan sett fram mot den dag, då vi finge glädja Pietistens läsare med ett meddelande under den kända rubriken: »Skulden betald». Ty ett glädjebudskap är den rubriken för varje sann missionsvän, det är visst. Nu kom den dagen, förr än vi vågat hoppas och för detta ha vi att, näst Gud, tacka tvenne

* Hör den till församlingen eller står den utanför?
P. W.

medlemmar, som till detta ändamål skänkt 600 kronor vardera. Gud lönem dem för denna goda gärning! För många år tillbaka gjorde föreningen sig kvitt den då varande missionshusskulden. Men 1904 utfördes en nödvändig restaurering och tillbyggnad å huset och då uppstod en ny skuld på 5,000 kronor, och det är sista likviden på denna summa, som nu blivit betald. Prisad vare Gud för den framgång, som han skänkt åt vår lilla verksamhet hittills!

Från Amerika.

Tjugufemårsjubileum firade »Den första Skandinaviska Kristna Missionsförsamlingen i Winnipeg» den 25 sistlidne januari. Denna församling är icke allenast den första början till andlig verksamhet bland skandinaverna i Winnipeg utan i hela Canada. En troende man vid namn Petersson ankom från Sverige till Winnipeg 1874 i sällskap med några andra arbetare. Han sökte upp en annan, som kallades Läsare-Johnsson, och så börjades de första religiösa bönemötena i Canada på svenska språket. Sedan fortsatte dessa regelbundet varje torsdagskväll en tid. Längre fram besöktes platsen av en predikant J. Rodman. Några blevo omvända, och på ett möte, som hölls i emigranthuset den 25 januari 1885, bildades en liten missionsförsamling av 10 medlemmar.

Det var början till »den första kristna församlingen i Winnipeg».

Rättelse.

I Från verksamhetsfältet står det under Arsmöten i nr 2 av Pietisten: *Ofvanåkers* missionsförening. Det skall vara: *Öfvansjö*.

Jesus inför Pilatus och Herodes.

Text för den 20 mars 1910. Luk. 23: 1—12.

1. Inledning.

Förra söndagen fingo vi i tankarna följa Jesus in i Getsemane ortagård och se honom i den djupaste nöd och den ivrigaste bönekamp, se huru Judas förrådade honom med en kyss och huru skaran fängslade honom och förde honom in i översteprästens palats. Här inför den härsklystne och ränkfulle Hannas, som var svärfar till den egentlige översteprästen Kaifas, fick Jesus under eftermidnattens timmar utstå ett pinligt förhör, skymfad och slagen av prästernas tjänare. I dagbräckningen samlades stora rådet och dömde Jesus till döden. Men då detta råd icke hade makt att varken döma till döden eller verkställa en sådan dom, måste de föra Jesus inför den hedniska makten för att få dödsdomen över Jesus fastställd

och utförd. Den romerske landshövdingen över Judeen på denna tid var Pilatus, och till dennes palats förde de nu Jesus. Det var ännu ganska tidigt på långfredagens morgon. Pilgrimsskarorna, som hyllat Jesus vid hans infärd i Jerusalem, voro ännu icke i rörelse, men översteprästernas tjänare och stadens sämsta folk utgjorde »hopen» omkring stora rådets medlemmar.

II. *Texten läses.*

III. *Samtalet med barnen.*

1. *Anklagelserna.* Vv. 1—2. När rådet fällt domen över Frälsaren, hade de bråttom att få den verkställd. De voro icke utan fruktan för folket, som hållit sig till Jesus i templet under de föregående dagarna. Till vem föra de nu skyndsamt Frälsaren? Till landshövdingen Pilatus. Varför måste de föra Jesus till honom? Emedan romarne tagit från judarne makten att fälla dödsdomar och att utföra dem. Enligt Johannes berättelse ser det ut, som om judarne ville överrumpla landshövdingen och förmå honom att döma Jesus utan någon rannsaking. Men annorlunda hade Gud beslutit. Han hade bestämt, att såväl Pilatus som Herodes skulle inför världen få betyga, att Jesus var oskyldig. Därför tillbakavisar Pilatus till en början judarnes rådsherrar och säger: »Tagen I honom och dömen honom efter eder lag!» Men de voro icke nöjda därmed. De hade svurit Jesus döden. Han måste dö, därför nödgas de komma fram med anklagelsepunkterna mot Jesus. Och för vad anklaga de honom efter orden i vår 2:dra vers? »Denne hava vi funnit förvända folket och förbjuda att giva kejsaren skatt och säga sig själv vara Kristus en konung.» Dessa voro de tre anklagelsepunkterna mot Jesus. Huru lydde den första? »Han förvänder folket.» Därmed ville de låta Pilatus veta, att Jesus ställde till uppror i hans hövdingedöme. Då log väl Pilatus ett tvivlande löje. Ty vem skulle väl först av alla ägt kännedom om upprorsrörelser i landet? Pilatus. Ty å vilkens vägnar skulle han hålla judarne i styr? Å romerske kejsarens vägnar. Och Pilatus och romarne voro i den saken icke att leka med. Den anklagelsen mot Jesus lämnar han utan allt avseende. Han inser, att höga rådet ljuger på Jesus. Huru lydde den andra anklagelsen? »Han förbjuder giva kejsaren skatt.» Vem skulle ansvara för skatternas ordentliga utbetalande i Judalandet? Pilatus. Han skulle av skattindrivarna fått höra klagomål, men han hade ingenting hört i den vägen. Pilatus ser, att rådet kommer med en ny osanning mot Jesus. Huru lyder den tredje och sista klagopunkten? »Han säger sig själv vara Kristus en konung.» Kunde Jesus ha låtit sig utropas till konung i någon avlägsen landsända, tänker Pilatus för sig själv. Men det är omöjligt, Då skulle jag ändå fått veta det.

2. *Pilatus förhör Jesus och vill frigiva honom.* Vv. 3—5. Emellertid skall väl Pilatus förhöra Jesus. Men han hyser ingen tro på sanningen av prästernas och rådsherrarnas klagomål. Han har större tillit till Jesu oskuld. Huru frågar han ändå Jesus? »Är du judarnes konung?» När Jesu födelse bebådades av ängeln Gabriel, hade denne sagt: »Han skall vara en konung över Jakobs hus till evig tid och på hans rike skall ingen ände vara.» Huru svarar därför Jesus? »Du säger det.» Och enligt Johannes 18:37 tillägger Jesus: »Jag är en konung; därtill är jag född och därtill är jag kommen i världen, att jag skall vittna för sanningen. Var och en som är av sanningen, han hör min röst.» När Pilatus samtalat med Jesus en stund, så förstår han, att Jesu konungadöme icke är av denna världen. Vad vill han nu göra med Jesus? Han vill frigiva honom. Huru säger han därför till översteprästerna och till folket? »Jag finner intet brottsligt hos denne man.» Men när översteprästerna höra, att Pilatus vill frigiva Jesus, bliva de utom sig av raseri. Huru börja de ropa? »Han uppviglar folket, lärande i hela judiska landet från Galiléen och ända hit.» Vi se av detta deras beteende, att de ha ingen hänsyn för Jesu oskuld, ingen hänsyn för rättfärdigheten, ingen hänsyn för Pilatus. De äro hänsynslösa och intagna av ett oförsonligt hat mot Jesus, och därför ropa de på detta oförnuftiga sätt.

3. *Pilatus söker undkomma att döma Jesus.* Vv. 6—7. Pilatus har genom deras ord: »från Galiléen och ända hit», fått en ny tanke, en för honom själv lycklig idé. Han ser

plötsligt ett sätt att undkomma dessa skrikande och hojtande människor, vilkas uppträdande gör ett obehagligt intryck på den vid hyfsade rättegångsformer vane romaren. Han ser också, att han möjligen kan undgå att fälla någon dom alls över Jesus, som i hans ögon är oskyldig. Vilken fråga ställer han till översteprästerna med anledning av att Galiléen blivit nämnt? Han frågar, om Jesus är en galilé. Och vad får Pilatus härvid höra? Att Jesus är från det land, som lydde under Herodes välde. Och huru gör då Pilatus med Jesus? Han sände honom till Herodes. Och varför gick det nu så lätt att sända Jesus till honom? Emedan han var i Jerusalem under dessa dagar. Vi kunna lätt tänka oss, huru glad Pilatus kände sig, när han på detta sätt trodde sig kunna komma undan hela denna sak. Han hade ju också fått ett budskap från sin hustru, just nu under förhöret med Jesus, och detta budskap lydde: »Befatta dig icke med denne rättfärdige man; ty jag har i dag lidit mycket i drömmen för hans skull.» Detta budskap kan tydas såsom en maning till Pilatus att lösgiva Jesus. Var Pilati hustru en på Jesus troende kvinna? Vi veta det ej, men omöjligt är det inte.

4. *Jesus inför Herodes.* Vv. 8—12. Nu föres Jesus bunden till det hus i Jerusalem, där Herodes bodde, nämligen Hasmodeernas gamla konungaborg här på Sions kulle, där han tog in med sina tjänare och sina krigsknektar. Huru blir Herodes till sinnes, när han får se Jesus? Han blir glad. Varför blir han glad? Han hade länge velat se honom. Men inte för att tro på Jesus till frälsning från sina blodröda synder, utan varför hade han längtat? Han hoppades få se något tecken göras av honom. Nu står Jesus, den helige sanningskonungen, inför denne orättfärdige lydfurste under Rom. Och huru gör Herodes, säges det i början af vår 9:de vers? Han frågade honom om många stycken. Och vad svarar Jesus? Ingenting. Herodes frågor voro väl av en sådan innebörd, att Jesus inte ville besvara dem. Föröfrigt tänker jag, att Jesus lät Herodes känna sitt missbehag över dennes synder. Han hade ju stulit hustrun från en av sina bröder, han levde i dryckenskap, och han hade ju mördat den rättfärdige Johannes, Sakarias son. Med denne obotfärdige och lättsinnige man ville Jesus inte inlåta sig i svar och tal.

Herodes hade alltså missräknat sig på Jesus. Men översteprästerna och skriftläraryrarna låta höra sig. Var Jesus tyst, så tala de i stället. Vad säga de? De anklaga Jesus häftigt. Men inte håller deras anklagelser bevärdigar Jesus ett svar eller ett ord. Huru börjar då Herodes bete sig? Han föraktar och begabbar Jesus. Vilka hjälpa honom i denna synd? Hans krigsfolk. Och när de ha begabbat honom med ord, begabba de honom sedan i gärning. På vad sätt? De kläda honom i en lysande klädnad, en vit mantel, som lyste bländande i solljuset, och som judiska konungar och förnåmne romare plägade bära vid högtidliga tillfällen. Detta var ett gäckeri med Jesu konungsliga höghet, men det var också Herodes tysta vittnesbörd inför Pilatus och rådsherrarna, att Jesus var oskyldig till något politiskt brott.

Vad Pilatus hoppats med avseende på Jesus, det gick icke i fullbordan, men vad vann han i stället? Herodes vänskap. Den sluge romaren vann ändå något. Men nu måste han åter åhöra rådsherrarnes klagomål emot Jesus. Han ville stå väl även med dem, och därför ville han gå dem till mötes och låta gissla Jesus, fastän både han själv och Herodes förklarat Jesus vara oskyldig. Gisslingen var så våldsam, att många dogo bara av den. Men när Pilatus en gång börjat gå eftergiftens väg, måste han fortsätta. Judarne skrämde honom och tvingade honom att döma Jesus till döden. Men dessa människors ondska tog Gud i sin hand och vände så Jesu död, att den blev till frälsning för oss och hela världen. Därför vittnar skriften: Kristus led en gång döden för synd; själv led han rättfärdig för orättfärdiga, på det att han skulle föra oss till Gud. Nu hava vi blott att med helt hjärta hålla oss till Jesus som vår frälsare, så för han oss till Gud, ja, till Guds himmelrike.

Minnesvers: Jes. 53:7 b. *Lik ett lamm, som föres bort att slaktas, och lik ett får, som är tyst inför dem som klippa det, ja, han öppnade icke sin mun.*

J. B. Gauffin.

Uppståndelsen.

Påsktext: Luk. 24: 1—12.

I. Inledning.

Under Långfredagen fingo vi följa Jesus till Golgata och se hans kvalfulla död på korset. Det var många, som den första Långfredagen med sorg och smärta åsett Jesu död. Bland dem stod ock Josef av Arimatea, en rik och ansedd råds-herre, som i rådet icke samtyckt till dödsdomen över Jesus. När han nu blev förvissad om Jesu död, bad han Pilatus att få taga ned Jesus från korset och begrava honom. Nikodemus kom också till korset och bar en blandning av myrra och aloë för att därmed balsamera Jesus. Dessa två män och deras tjänare begrovo Jesus i en ny grav, som Josef i sin ortagård låtit uthugga ur en stor klippa. Sedan de svept Jesus och lagt honom i graven, tillslöto de ingången till graven med en stor stendörr och gingo sina färde. Kort därefter kommo överstepräster och förseglade graven och ställde romerske soldater på vakt därutaför. Men därinne vilade frälsaren ut efter mödorna och lidandet, och palmer och sykomorer susade sin tysta gravsång över honom. I dag få vi nu läsa om vad som tilldrog sig vid graven i Josefs ortagård på påskdagens morgon.

II. Texten läses.

III. Samtalet med barnen.

1. *Kvinnorna vid graven*, vv. 1—7. De heliga kvinnor, som under Jesu sista levnadsår följt och tjänat honom med sina ägodelar, hade även följt honom på hans sista vandring upp till Jerusalem. De hade också stått i smärta och tårar och åsett Jesu död, de hade sett var Jesus begravdes och de hade på fredagens afton tillrett vålluktande kryddor för att visa Jesus en sista kärlekens tjänst och ordentligt balsamera honom för att bevara hans kropp från förgängelse. Vilken dag kommo de till Jesu grav? Och vilken tid på dagen? Mycket bittida på första dagen i veckan. Vilken veckodag är det? Vår söndag. Vad buro de med sig till graven? De vålluktande kryddorna. Under vägen till graven hade de samtalat om huru de skulle få bort stenen från gravens öppning. De visste intet om den romerska vakten, förrän de kommo in i ortagården. Då mötte de soldaterna i vild flykt. Varför flydde de modige männen? En ängel hade stigit fram till graven och vältat bort stenen och satt sig på den. Först blevo soldaterna dödssträmda, och sedan flydde de. När kvinnorna hunno fram till graven, vad funno de hava skett med stenen? Den var bortvältrad från graven. Och när kvinnorna gingo in i graven, vem funno de ej? De funno inte Jesu kropp. Vad fyllde då deras hjärtan? Bekymmer och sorg över att Jesus var borta.

Men när kvinnorna stå så i bekymmer, vilka framträda plötsligt inför dem? Två män i skinande kläder. Vilka voro dessa män? Två Guds änglar. Varav intagas kvinnorna, när änglarna stå bredvid dem? Av förfäran. Och huru förfärade blevo de? De böjde sina anleten mot jorden. Varför blevo kvinnorna så rädda? Bredvid himmelska varelsers helighet och renhet känna även de bästa människor, att de äro syndare och bäva. Men änglarna hade icke kommit för att skrämma bort kvinnorna, såsom de gjort med soldaterna, utan de hade kommit för att bringa dem ett härligt glädjebudskap. Huru lydde detta budskap? »Varför söken I den levande bland de döda». Vilken kalla änglarna den levande? Jesus. *Jesus lever*, det var glädjebudskapet. På vad sätt hade Jesus blivit levande, säga änglarna i 6:te versen? Han hade blivit levande genom *uppståndelse*. Detta är det allra största budskap en människa fått lyssna till. På vilken dag i veckan uppstod Jesus? På söndagen och därför fira vi denna dag såsom nya testamentets vilodag.

Det smärtsamma, som Jesus utstod på Långfredagen, och det härliga och saliga, som tilldrog sig med honom på påsk-söndagen, det hade Jesus sagt till de sina, medan han levde. Huru säga därför änglarna till kvinnorna? »Kommen ihåg, huru han talade till eder, medan han ännu var i Galiléen.» Och huru hade Jesus sagt till dem om sitt lidande och sin död och uppståndelse? »Människosonen måste antvandas i

syndiga människors händer och korsfästas och på tredje dagen uppstå.» Nu hade han blivit både korsfäst och levande igen. Detta uppståndelsebudskap, som kvinnorna fingo mottaga, har bragt oändlig välsignelse till oss människor. Jesu uppståndelse är kronan på hans frälsningsverk. Genom sin uppståndelse har Jesus framburit liv och oförgänglighet i ljuset för hela Adams fallna släkte, för oss och hela världen. Låtom oss hembära Jesus ett evigt tack och lov för att han är död för våra synder och uppstånden för att göra oss rättfärdiga.

2. *Kvinnorna bära uppståndelsens budskap till apost-larne*, vv. 8—10. Hur säges i 8:de versen att kvinnorna förhöllo sig till änglarnes vittnesbörd? De kommo ihåg Jesu ord och trodde dem. Och huru visa de sin tro? De gå från graven och kungöra allt detta för de elva och för alla de andra. Och vilka kvinnor var det, som blevo de första påskpredikanterna? Maria Magdalena och Johanna, Kusas hustru, och Maria, Jakobs moder, nämnas här. Vilka de andra kvinnorna voro, veta vi ej, men alla älskade de Jesus, och alla hade de tjänat honom i livet, och alla ville de tjäna honom i döden. Lyckliga kvinnor, som ägde en så varm kärlek till Jesus och en tro, som var verksam i kärlek. Må även vi utbedja oss nåd att kunna älska Jesus och tjäna honom! Då skola även vi bliva lyckliga och goda.

3. *Apostlarnes otro och tvivel*, vv. 11—12. När kvinnorna kommo till apostlarna med det stora budskapet att Jesus var uppstånden från de döda och levde, då tycka vi, att apost-larne bort taga emot detta budskap med jubel och fröjd. Men annat fingo kvinnorna erfara och något helt annat få vi se. Huru säges det i vår 11:te vers, att de togo emot kvinnornas ord? »Deras ord syntes dem som löst tal, och de trodde dem icke.» Alltså se vi hos apostlarna bara otro och nästan förakt för det glada budskapet om Jesu uppståndelse. Hos Petrus och Johannes verkade det likväl så mycket, att de lupu till graven för att se, hur det kunde förhålla sig där. Johannes berättar nämligen, att han också var med och lopp snabbare än Petrus. Men Petrus var den som lutade sig in i graven. Och vad fick han se därinne? Han fick se sveplinet ligga där. Men *vem* fann han icke? Han fann icke Jesus. Och huru gör han? Han går hem till sig. Och vad tänker han på? Han tänker med förundran på, att Jesus icke fanns i graven. Men under dagens lopp uppenbarade sig Jesus för honom och jämväl för Maria Magdalena. Hon synes vara den första och Petrus den andra, som fingo tala med Jesus efter hans uppståndelse på påskdagen. Därefter uppenbarade sig Jesus samma dag för Kleopas och Lukas på vägen till Emmaus och slutligen på påskdags-aftonen för tio av apostlarna och några andra, som voro med dem i nattvardssalen i Jerusalem. Då vek otrons så småningom under dagens lopp, och på aftonen kunde den lilla lärjungaskaran glädjas över att Jesus verkligen var uppstånden och levde. Avsikten med Jesu uppenbarelser för dem var också att föra dem alla till tron på uppståndelsens verklighet. Ingen historisk tilldragelse är säkrare bevisad vara sanning än den, att Jesus är uppstånden. För sanningen av den gävo apostlarna sitt liv och gingo för den frimodigt i döden.

Men för oss alla är Jesu uppståndelse av den allra största betydelse. Vi äga nu en levande Frälsare, som är upphöjd på Fadrens högra sida, och på samma gång är han när oss alla dagar intill tidsålderns slut. Han lever för att mana gott för oss och bedja för oss, såsom vår överstepräst. Han lever för att frälsa oss från våra synder och göra oss rättfärdiga. Han lever för att göra oss delaktiga av hans uppståndelseliv och skänka tröst och frimodighet i själva döden. Han lever för att slutligen låta de döda höra sin röst, när han kallar alla till den stora uppståndelsens och domens dag. Måtte vi av allt hjärta hålla oss till den uppståndne Frälsaren, så att vi då få vakna till livets uppståndelse och taga i besittning det rike, som den himmelske Fadern berett åt oss ifrån världens begynnelse!

Minnesvers: 1 Petr. 3: 18 a. *Kristus led en gång för synden, rättfärdig för orättfärdiga, på det att han skulle föra oss till Gud.*

J. B. Gauffin.

Restur för missionär K. J. Pettersson.

Mars.

Den 12, 13 Södra Vi.	Den 22, 23 Påskalavik.
» 14 Vimmerby.	» 24, 25 Mönsterås.
» 15 Fröreda.	» 26, 27 Kalmar.
» 16 Virserum.	» 28 Nybro.
» 17 Emmenäs.	» 29 Oskars.
» 18, 19 Högsby.	» 30 Trekanten.
» 20 Fliseryd.	» 31 Förlösa.
» 21 Kumlemar.	

April.

Den 1—3 Söderåkra Torsås.	Den 9, 10 Oskarshamn.
» 4 Berga.	» 11 Saltvik.
» 5 Rostorp.	» 12 Fårebo.
» 6 Björnhult.	» 13 Tomastorp.
» 7 Lämmedal.	» 14 Figgeholm.
» 8 Montebo.	

Kollekt upptages med tacksamhet för Kongomissionen.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Restur för missionär Emil Ekström.

Mars.

Den 8 Sör—Näfde.	Den 16 Jugansbo.
» 9 Östanbyn.	» 17 Sala.
» 10, 11 Folkärna.	» 18 Norby.
» 12 Horndal.	» 19 f. m. Tärna.
» 13 f. m. Vadsbro.	» 19 e. m. Bärby.
» 13 afton Avesta.	» 20 f. m. Forsby.
» 14 Broddbo.	» 20 e. m. Sparsåtra.
» 15 Möklinta.	

Kollekt upptages med tacksamhet för Kongomissionen.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Restur för kongomissionär Edv. Karlman.

Mars.

Den 12 Bälunge.	Den 18 Vikstaheden.
» 13 f. m. Skuttunge.	» 19 Vendel.
» 13 e. m. Björklunge.	» 20 Norra Tierp.
» 14 Tensta.	» 21 Södra Tierp.
» 15 Vattholma.	» 22 Ändebo.
» 16 Störvreta.	» 23 Bäcklösen.
» 17 Viksta.	

April.

Den 1 Odensala.	Den 10 e. m. Faringe.
» 2 Knifsta.	» 11 Skoby.
» 3 Uppsala.	» 12 Tvesta.
» 4 Gamla Uppsala.	» 13 Spångby.
» 5 Vaksala.	» 14 Ekeby.
» 6 Rasbo.	» 15 Vattensta.
» 8 Rasbokil.	» 16 Harg.
» 9 Skeberga.	» 17 Sanda.
» 10 f. m. Söder Edinge.	» 18 Edebo.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Restur för kongomissionären Aug. Jansson.

Mars.

Den 9 Moriaberg.	Den 12 Ösmo.
» 10 Malmsjö.	» 13 Sorunda.
» 11 Västerhanninge.	

Kollekt upptages med tacksamhet för Svenska Missionsförbundet.

Restur för dövstum-missionär K. Nilsson.

Mars.

Den 13 Jönköping.	Den 23 Högsby.
» 18, 19 Oskarshamn.	» 24, 25 Mönsterås.
» 20 Borgholm.	» 26, 27 Kalmar.
» 21 Fårebo.	» 28 Trekanten f. m.
» 22 Dödershult.	» 28 Nybro e. m.

Vidare medd. Nilsson genom brev.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Restur för dövstum-missionär K. Nilsson.

Mars.

Den 6 f. m. Nässjö.	Den 17 Sandviken.
» 6 e. m. Jönköping.	» 18, 19 Söderhamn.
» 10 Eksjö.	» 20, 21 Hudiksvall.
» 12, 13 Uppsala.	» 22—25 Östersund.
» 14 Enköping.	» 26, 27 Hernösand.
» 15 Hedemora.	» 28, 29 Örnsköldsvik.
» 16 Falun.	» 30, 31 Umeå.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Restur för missionär Carl Ljungfäldt.

Mars.

Den 9—10 Påskalavik.	Den 20 e. m. Saltvik.
» 11 Kumlemar.	» 21 Fårebo.
» 13 f. m. Kumlemar.	» 22 Tomastorp.
» 13 e. m. Fliseryd.	» 23 Figgeholm.
» 14 Högsby.	» 24 Emmenäs.
» 15 Oskarshamn.	» 25 f. m. Emmenäs.
» 16 Rostorp.	» 25 e. m. Virserum.
» 17 Björnhult.	» 27 f. m. Virserum.
» 9 Lömmedal.	» 27 e. m. Fröreda.
» 20 f. m. Mantebo.	» 28 Vimmerby.

Kollekter upptagas tacksamt för missionen.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Restur för kongomissionären O. Wikholm.

Mars.

Den 9 Lilla Torsbo.	Den 23 Klöverdala.
» 10 Tyrsbo.	» 24 Åsa.
» 11 Hågeby.	» 25 f. m. Svenstorp.
» 12 Utterstorp.	» 25 e. m. Tjurtorp.
» 13 f. m. Gammalkil.	» 27 f. m. Valla.
» 13 e. m. Mantorp.	» 27 e. m. Rehnstad.
» 19 f. m. Skeninge.	» 28 f. m. Roglösa.
» 19 e. m. Fifvelsted.	» 28 e. m. Källstad.
» 20 f. m. Ödeshög.	» 29 Örberga.
» 20 e. m. Bulsbo.	» 30 Vadstena.
» 21 Stafva.	» 31 Motala.
» 22 Haddåsen.	

Kollekter upptagas tacksamt för missionen i Kongo.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Östergötlands Söndagsskolförbunds årsmöte hålles i Norrköping påskdagarna den 27 och 28 mars med början Påskdagen kl. $\frac{1}{2}$, 11 f. m. Ombudsmöte kl. $\frac{1}{2}$, 8 e. m. Lärarne J. A. Wallendorff och O. Fr. Thegerström m. fl. närvara. Ombud, som önska logis, torde i god tid underrätta pred. C. M. Johansson, Norrköping.

Styrelsen.

Norra Upplands Kretsförening håller sitt möte i Elfkärlö lördagen och söndagen den 5 och 6 mars med början kl. 11 f. m. den första dagen för predikanter, församlingstjänare, söndagsskollärare och församlingsmedlemmar. Offentligt möte kl. $\frac{1}{2}$, 11 f. m. den andra dagen. Välkomna!

W. Dahlin.

L. W. Nordquist.

Västmanlands söndagsskolförbund håller sitt årsmöte i Kärrgrufvan påskdagen och annandagen den 27 och 28 mars. Kandidat Gustaf Mosesson, predikanterna Oskar Karlsson och Joh. Engvall m. fl. komma att tjäna som talare på mötet. Många ombud och andra intresserade hälsas hjärtligt välkomna till mötet!

C. F. Nyström.

Östergötlands Ansgariiförening håller sitt årsmöte i Linköping den 18—20 mars. Styrelsen sammanträder den 18 kl. 11 f. m.; gemensam årskonferens med styrelse och ombud kl. 4 e. m.

Mariebebådelsedag och Palmsöndagen predikan och föredrag av predikanterna O. Olofsson, Kristinehamn, O. Nyrén. Jönköping, och red. J. B. Gauffin, Uppsala, kl. 10 f. m. och kl. 4 e. m.

Styrelse och ombud, kommen mangrant till mötet.

Mariebebådelsedagen kl. 1 hålles sammanträde för uppsättande av kandidat till distriktsföreståndare inom 10:de distriktet.

Kollekt upptages för Ansgariiföreningen.

E. Jansson.

Västmanlands predikantförbund håller sitt årsmöte i Sala den 27 och 28 april. Anmälan om logi göres i god tid till predikanten C. O. Sjöberg, Sala. Frågor insändas före den 10 april till undertecknad.

C. F. Nyström.

Predikantmöte inom tredje distriktet hålles i Lingbo den 27—29 april 1910. Onsdagen den 27 börjar mötet kl. 6.30 e. m. Kl. 8 e. m. offentliga predikningar.

Torsdagen den 28 kl. 9 f. m.—1 e. m. enskilt möte. Kl. 3—6.30 e. m. tillträde för troende. Kl. 8 e. m. offentlig föreläsning av A. M. Karlstedt.

Fredagen den 29 kl. 9 f. m. och avslutning den tid mötet själva bestämmer.

Frågor torde insändas fortast möjligt till distriktsföreståndaren J. Erixon, Gefle eller till predikanten Axel Wärner, Lingbo, göres anmälan om anskaffande av logi samt om tiden för ankomsten.

A. Werner.

J. Erixon.

Predikant- och församlingstjänaremöte hålles i Uppsala Missionshus i samband med distriktsmötet den 12 mars med början kl. 10 f. m.

L. W. Nordquist.

Södermanlands Predikantförbund håller sitt årsmöte i Vingåker d. 16—17 mars. Anmälan om logi göres i god tid till predikanten J. F. Malmlof, Vingåker. Frågor för mötet insändas till undertecknad för den 5 mars.

Nyköping d. 18 febr. 1910.

O. W. Genander
ordf.

Västergötlands Missionsförenings årskonferens hålles i Sköfde den 19 och 20 mars.

Ombuden ha sammanträde den 19 kl. 8—10 f. m. och från kl. 3 e. m.

Offentliga uppbyggelsemöten hållas som vanligt. Gemen-sam middagsspisning anordnas första dagen. Ombud, som önska logis, skrive till pred. G. A. Johansson, Sköfde, eller till Wilh. Gullberg, Sköfde.

Styrelsen.

Predikant- och församlingstjänaremöte i Sv. Missionsförbundets första distrikt, Norr- och Västerbotten, hålles i Umeå 15—17 april. Frågor, som skola behandlas vid mötet, samt anmälan om logis böra vara insända till någon av undertecknade före den 5 april.

Välkomna bröder!

L. A. Holmström.

Adr.: Umeå

H. Ahnlund.

Adr.: Umeå

Blekinge Ansgariiförenings årsmöte hålles i Karlshamns missionshus den 18 och 19 mars 1910. Mötet börjar första dagen kl. 4 e. m. med årskonferens, vartill församlingar och ungdomsföreningar ombedjas att sända ombud. Andra dagen hålles offentligt möte hela dagen, varvid föreningens egna predikanter, platspredikanterna i länet och ett par främmande predikanter deltaga. Välkomna till mötet! Ombud och predikanter, som önska logi, torde med första anmäla till predikant E. Öhnell, Karlshamn.

A styrelsens vägnar:

L. P. Andersson.

Härmed tillkännagives, att Evangelistkursen i Boden av förekommen anledning blivit uppskjuten till november. Boden 12 febr. 1910.

A. N. Josefsson.

Fr. Säfström.

Västerbottens Ansgariiförening håller genom styrelse och ombud från anslutna föreningar årskonferens i Hörnsjö missionshus den 26 mars kl. 5 e. m.

Styrelsemöte på samma ställe kl. 4 e. m.

Offentligt möte påskdagen med början kl. 11 f. m. Flere predikanter medverka. Allmänheten inbjudes.

And. Bergfors.

Svedala missionsförening håller, v. G., sitt årsmöte den 18—20 mars. Fredagen den 18 kl. 3 e. m. föredrag och därefter missionsauktion. Lördagen den 19 (Marie bebådelsedag) 9.30—12.30 f. m. troendemöte, därefter kärleksmåltid och firande av H. H. nattvard. Kl. 4 e. m. allmänt möte. Söndagen den 20 kl. 9.30—12 f. m. allmänt möte; kl. 2 e. m. barnpredikan, kl. 3.30 e. m. allmänt möte.

Flere talare väntas. Kollekter upptagas.

Enl. uppdrag

L. P. Löwegren.

Distriktsmöten

för uppsättande av kandidater till distriktsföreståndarebefattningarne och de s. k. distriktsråden samt för rådgörande om övriga angelägenheter rörande de respektive distrikten hållas på följande tider och platser:

För 1:sta distriktet i Boden torsdagen den 10 mars kl. 11 f. m. och i Umeå lördagen den 12 mars kl. 5 e. m. Styrelsens ombud vid detta möte bliva: missionssekreterare *K. J. Gustafsson* och bokhandl. *J. Hellgren*, Sundsvall.

För 2:dra distriktet i Sollefteå tisdagen den 15 mars kl. 1 e. m. och i Sundsvall fredagen den 18 mars kl. 12 midd. Styrelsens ombud bliva: missionssekreterare *K. J. Gustafsson* och bokhandl. *J. Hellgren*, Sundsvall.

För 3:dje distriktet i Bollnäs onsdagen den 9 mars kl. 1 e. m. Styrelsens ombud vid detta möte bliva: predikant *P. Olsson*, Gäfle, och missionssekreterare *W. Sjöholm*.

För 4:de distriktet i Uppsala lördagen den 12 mars kl. 12 på dagen. Styrelsens ombud bliva: lektor *P. Waldenström* och missionssekreterare *W. Sjöholm*.

För 6:te distriktet i Hallsberg tisdagen den 15 mars kl. 2 e. m. Styrelsens ombud bliva: lektor *P. Waldenström* och missionssekreterare *W. Sjöholm*.

För 9:de distriktet i Herrljunga fredagen den 18 mars kl. 12 på dagen. Styrelsens ombud bliva: lektor *P. Waldenström* och predikant *J. Norberg*.

För 10:de distriktet: Östergötlands församlingar och föreningar i Linköping lördagen den 19 mars (Marie Bedädelsedag) kl. 1 e. m. Kalmar läns församlingar och föreningar i Oskarshamn söndagen den 20 mars kl. 2 e. m. Styrelsens ombud bliva: redaktör *J. B. Gauffin*, Uppsala, och grosshandl. *M. Törnquist*, Norrköping.

Mötena hållas i resp. platser missionshus.

God läsning

för både små och stora finnes att få på Svenska Missionsförbundets expedition för billigt pris. Överblivna exemplar av Barnavännen säljas för 1 kr. pr 100 ex. Och den, som ej har råd att betala, men vill tjäna med att utdela av dessa tidningar, kan erhålla dem gratis. Passa nu på att hämta utsäde och så, medan det är tid.

I Svenska Missionsförbundets Missionsbokhandel,

Brunkebergstorg 24,

tillhandahållas *all den religiösa litteratur*, som utgives av våra mera kända och aktade bokförlag, ävensom *Biblar, Testamenten, Sång- och Psalmböcker* m. m.

Dessutom finnes ett rikhaltigt lager av *Taylor* med och utan ram, *Fotografier, Textade bibelspråk, Vykort, Skivmaterialier, Album* m. m., m. m.

Kommissioner från landsorten å bokförlagsartiklar, som ej kunna erhållas på Svenska Missionsförbundets Expedition, mottagas av bokhandeln och expedieras billigt och omsorgsfullt.

Likaså upptages prenumeration å tidningarne *Missionsförbundet, Pietisten, Ungdomsvännen, Barnavännen* ävensom å andra kristliga tidningar.

All behållning på affären tillfaller missionen.

PROGRAM

för

Svenska Missionsförbundets kvartalsmöte i Örnsköldsvik

under påsken den 27 och 28 mars 1910.

Påskdagen.

Kl. 10,30	f. m.	Bön och bibelläsning av distriktsföreståndaren Aug. Johansson.
> 11	>	Predikan av missionär Edv. Karlman.
> 12	>	Missionspredikan av missionär Ad. Bohlin.
> 1—4	e. m.	Middagsrast.
> 4	>	Föredrag om missionen i Kongo av missionär Edv. Karlman.
> 5	>	Föredrag av lektor P. Waldenström.
> 8	>	Missionsfest med korta tal av missionärerna Ad. Bohlin, E. Karlman m. fl. omväxlande med sång och musik.

Annandagen.

Kl. 11	f. m.	Predikan av distriktsföreståndaren Aug. Johansson.
> 11,45	>	Predikan av missionsföreståndaren lektor P. Waldenström.
> 12,30	>	Föredrag av missionär Ad. Bohlin.
> 1,15—4	e. m.	Middagsrast.
> 4	>	Föredrag om missionen i Turkestan av missionär Ad. Bohlin.
> 5	>	Predikan av missionär Edv. Karlman.
> 8	>	Enskilt samkväm.

Kollekt upptages under båda dagarna till förmån för Svenska Missionsförbundets verksamhet.

Missionsskolan,

Svenska Missionsförbundets läroanstalt

på Lidingön,

börjar ett nytt läsår den 1 nästkommande september.

Ansökan om inträde skall insändas till skolans Rektor *N. Wikander*, adr. Missionsskolan, Lidingö Villastad, före den 1 juni och vara åtföljd av

- 1:o) en kort och samvetsgrann, av aen sökande själv skriven redogörelse för hans andliga livs uppkomst och utveckling;
 - 2:o) intyg av en kristen församling, en missionsförening eller, där sådant icke kan anskaffas, av minst två kända personer,
 - a) att den sökande är känd som en sann kristen, och
 - b) att han under någon tids predikoverksamhet ådagalagt, att han äger förutsättningar för att kunna utbildas till en duglig predikant eller missionär
 - 3:o) bestyrkt avskrift av betyg, som visar, att han genomgått fullständig folkskolekurs eller, om sådant ej äges eller ej kan anskaffas, intyg av kompetent person, att han äger motsvarande kunskaper;
 - 4:o) en förbindelse av en kristen församling, missionsförening eller enskild, godkänd person, att den ansvarar för hans underhåll vid skolan;
 - 5:o) åldersbetyg från pastor i den församling, där han är kyrkskriven;
 - 6:o) läkareintyg.
- I regel intages ej någon, som är under 19 år.
I ansökan må tydlig adress uppgivas.

Skolstyrelsen.